

تیم فوتبال مهدمشهد در مقابل تیم فوتبال همد تن به شکست داد!

۷

گزارش

گزارش میدانی از تغییر سبک زندگی؛

تأثیر گرانی بر تغییر اجباری الگوی خرید ایرانیان

در حالی که روایت رسمی از ثبات اقتصادی و کنترل تورم حکایت دارد، واقعیت کف بازار از گسترش خرید قسطی و نسبه در میان اقشار مختلف جامعه خبر می‌دهد این روند نشان می‌دهد فاصله درآمد و هزینه به حدی رسیده که زندگی روزمره بسیاری از مردم با بدهی‌های ماهانه اداره می‌شود. به گزارش روزنامه «صبح امروز» و به نقل از خبرآنلاین، این روزها در خیابان‌های شهر، از فروشگاه‌های بزرگ لوازم خانگی تا مغازه‌های کوچک محلی، یک تصویر مشترک ...

۴

گزارش

بازگشت سالی‌های تاریک به دوران رونق؛

شوک ۲۰ میلیاردی به سینمای بحران زده و عبور از فرمول‌های تکراری کمدی

در حالی که سایه سنگین تورم فراينده و تروماهای روانی ناشی از جنگ، گیشه بهار ۱۴۰۵ سینمای ایران را به سمت یک رکود عمیق سوق می‌داد، یک جنجال نظارتی غیرمنتظره و اجرای هوشمندانه طرح بلیت شناور، معمار شوک صعودی بازار شدند. بررسی آمارهای رسمی سمفا در هفته منتهی به ۶ خرداد نشان می‌دهد

۵

گزارش

ساخت ۲۷ مدرسه طی ۱۶ ماه در مشهد

فرماندار ویژه مشهد گفت: ۲۷ مدرسه با ۲۰۰ کلاس درس با کمک خیران از دی ماه ۱۴۰۳ در قالب فعالیت دولت چهاردهم تاکنون در این شهرستان ساخته شده است.

سید حسن حسینی روز گذشته در حاشیه آیین افتتاح دبستان ۳ کلاسه «قمر علیمردانی» در روستای «آل» در بخش مرکزی مشهد در گفت‌وگو با خبرنگاران افزود: همچنین با آغاز پویش «با-من» در تابستان پارسال ساخت ۱۸۶ مدرسه در مشهد به عنوان تعهد شهرستان تا مهرماه ۱۴۰۵ تعیین شده که تاکنون ۲۰ مدرسه در قالب این پویش با ۱۵۵ کلاس درس ساخته شده

۶

پساجنگ و ضرورت آموزش سواد حقوقی در ایران؛

شکاف میان قانون و مردم

اردوغان چگونه با سو-استفاده از دستگاه قضایی مخالفان خود را مدیریت می‌کند؟

تیر خلاص اردوغان به پیکر دموکراسی

در مقاله‌ای برای نشریه فارن پالیسی، معتقد است که هرچند ترکیه سابقه طولانی در مداخله قضایی در سیاست دارد، اما این حکم سطح تازه‌ای از مداخله دستگاه قضا در سیاست حزبی ترکیه دیگری دارد. چوپک می‌نویسد: «آنچه در این حکم جدید اهمیت دارد، اهداف پنهان آن است. اقدامات قبلی قضایی صرفاً به دنبال تضعیف، ارعاب یا حذف بازیگران اپوزیسیون بود، اما این حکم به دنبال بازطراحی و مهندسی خود

ترکیه برای حذف اوزگور اوزل از رهبری منتخب حزب سسکولار جمهوری خواه خلق و جایگزینی او با رهبر سابق حزب، کمال قلیچداراوغلو، نمادی از همان روند سیستماتیک سرکوب اپوزیسیون است که رجب طیب اردوغان از زمان به قدرت رسیدن حزب عدالت و توسعه (AKP) در سال ۲۰۰۲ آن را دنبال کرده است. پرونده‌سازی با هدف بازطراحی اپوزیسیون

تازه‌ترین حکم دستگاه قضای ترکیه برای برکناری رهبر جدید بزرگ‌ترین حزب مخالف دولت و انتصاب رهبر قبلی به جای او، نگرانی‌ها را در مورد آینده دموکراسی در ترکیه افزایش داده است. بسیاری از تحلیل‌گران معتقدند که اردوغان با این اقدام، که به منزله انتصاب رهبر برای حزب مخالف است، بعد از ۲۴ سال استمرار حکومت خود را بر ترکیه تضمین کرده است.

به گزارش خبرآنلاین، حکم دادگاهی در

تریتا پارسی، کارشناس ارشد مسائل ایران در موسسه کوئینسی

چرا ایران بر آتش‌بس منطقه‌ای اصرار دارد؟ گزارش می‌گوید آتش‌بس ایران و آمریکا همچنان شکننده است و خطر اصلی از احتمال پایبند نماندن اسرائیل به توقف حملات در لبنان می‌آید. تهران اصرار دارد آتش‌بس، غزه و لبنان را نیز در بر گیرد؛ زیرا اعتبار منطقه‌ای و بازدارندگی آن به این جبهه‌ها گره خورده است. اگر واشنگتن نتواند اسرائیل را مهار کند، ایران ممکن است میان ترک توافق یا فشار بر امارات، به‌عنوان شریک اسرائیل، یکی را انتخاب کند.

به گزارش فرارو به نقل از نشریه ریسپانسیبل استیتس کرفت، با وجود برقراری آتش‌بس و پیشرفت‌های محتاطانه در مسیر دستیابی به یک تفاهم‌نامه میان واشنگتن و تهران، خلیج فارس همچنان یکی از بی‌ثبات‌ترین و خطرناک‌ترین نقاط بحران باقی مانده است. تنها در ۲۴ ساعت گذشته، چندین دور تبادل آتش میان نیروهای آمریکا و ایران در منطقه رخ داده است.

هرچند به نظر می‌رسد هر دو طرف این حوادث را پایین‌تر از آستانه‌ای ارزیابی می‌کنند که بتواند کل آتش‌بس را فروپاشد، اما همین تبادل‌های محدود آتش، واقعیتی مهم را آشکار می‌کند: وضعیت کنونی به‌شدت شکننده است و هر حادثه می‌تواند مسیر بحران را دوباره تغییر دهد.

آتش‌بس منطقه‌ای زیر سایه حملات

اسرائیل به لبنان

با این حال، در روزهای اخیر، این خلیج فارس نبود که به بزرگ‌ترین تهدید علیه توافق تبدیل شد؛ بلکه خطر اصلی از احتمال خودداری اسرائیل از پایبندی کامل به آتش‌بس منطقه‌ای و توقف حملاتش به لبنان برآمد؛ خطری که همچنان جدی، فوری و تعیین‌کننده باقی مانده است.

ایران سه دلیل اصلی برای اصرار بر منطقه‌ای بودن هرگونه آتش‌بس دارد: آتش‌بسی که نه فقط آمریکا و ایران، بلکه اسرائیل و لبنان را نیز در بر گیرد. نخستین دلیل، جایگاه غزه و لبنان در هویت منطقه‌ای جمهوری اسلامی است. برای تهران، همبستگی با مردم غزه و لبنان صرفاً یک نمایش

تبلیغاتی یا شعاری سیاسی نیست، بلکه بخشی از هسته سخت روایت منطقه‌ای و موقعیت راهبردی آن به شمار می‌رود.

ایران پیش‌تر در سال ۲۰۲۴ از سوی برخی صداها در جهان عرب به رها کردن این جبهه‌ها متهم شده بود. از همین رو، تهران به‌سختی می‌تواند شکاف دیگری را بپذیرد که اعتبارش را در میان مجموعه نیروهایی که از آن‌ها با عنوان «محور مقاومت» یاد می‌شود، بیش از پیش تضعیف کند.

دوم، ادامه حملات اسرائیل خطر شعله‌ور شدن دوباره رویارویی مستقیم میان ایران و اسرائیل را افزایش می‌دهد؛ چرخه‌ای خطرناک که از ۱۷ اکتبر ۲۰۲۳ تاکنون دو بار تکرار شده و هر بار، منطقه را تا آستانه جنگی گسترده‌تر پیش برده است.

پیوند میان این جبهه‌ها نه خیالی است و نه تصادفی. حتی در گفت‌وگوهای غربی نیز ایران به‌عنوان محور اصلی مقاومت در برابر سیاست‌های اسرائیل و آمریکا معرفی می‌شود؛ مقاومتی که از طریق گروه‌های همسو در لبنان، فلسطین، عراق و یمن عمل می‌کند. از نگاه تهران، توقف پایدار خصومت با اسرائیل را نمی‌توان از پایان دادن به جنگ‌های اسرائیل در غزه و لبنان جدا کرد. به همین دلیل، برای جمهوری اسلامی، گنجاندن غزه و لبنان در چارچوب آتش‌بس یک خواسته آرمانی یا حاشیه‌ای در دیپلماسی نیست؛ بلکه شرطی بنیادی برای هر توافقی است.

اما شاید مهم‌ترین مسئله، چیزی باشد که پرونده لبنان درباره خود واشنگتن آشکار می‌کند. از نگاه تهران، گنجاندن اسرائیل در چارچوب آتش‌بس، در نهایت آزمونی برای سنجش اراده و توانایی آمریکا در مهار نزدیک‌ترین متحد منطقه‌ای خود است.

اگر دونالد ترامپ نتواند یا نخواهد اسرائیل را به پایبندی به آتش‌بس وادار کند، ارزش هرگونه توافق با واشنگتن به‌طور جدی زیر سؤال می‌رود. در چنین سناریویی، مشکل فقط رفتار اسرائیل نیست؛ مسئله اصلی ناتوانی واشنگتن در کنترل پیامدهای توافقی است که خود مدعی مدیریت آن است.

اگر آمریکا نتواند مانع کشیده شدن دوباره

خود به جنگ شود، آتش‌بس بیش از آنکه ابزار مهار بحران باشد، به وقفه‌ای موقت و شکننده در مسیر بازگشت به درگیری تبدیل خواهد شد. اگر واشنگتن نتواند اسرائیل را مهار کند، مطلوبیت و کارآمدی هرگونه توافق با آن به‌طرز چشمگیری کاهش خواهد یافت.

راهبرد «امارات در برابر لبنان» و آرمون

تازه‌واشنگتن

دونالد ترامپ هنوز می‌تواند تصمیم بگیرد منافع آمریکا را در اولویت قرار دهد و اسرائیل را به پایبندی به آتش‌بس وادار کند؛ همان کاری که رونالد ریگان در سال ۱۹۸۲ انجام داد، زمانی که منامخ ریگن، نخست‌وزیر وقت اسرائیل، را برای توقف حملات ویرانگر اسرائیل به لبنان تحت فشار گذاشت.

گفته می‌شود ریگان از بمباران بیروت به‌شدت خشمگین شده بود و به بگین هشدار داد که حمایت آمریکا امری تضمین‌شده و بی‌قیدوشرط نیست. تنها چند ساعت پس از آن هشدار، حملات متوقف شد. اما ترامپ تاکنون توان چندانی برای تضمین پایبندی پایدار اسرائیل به خواسته‌های خود نشان نداده است.

او بیش از آنکه اسرائیل را مهار کند، بارها اجازه داده محاسبات نتانیاهو مسیر سیاست آمریکا را پیچیده‌تر کند. با این حال، محتمل‌ترین سناریو شاید از همه مبهم‌تر و خطرناک‌تر باشد: واشنگتن و تهران به توافقی دست یابند، اسرائیل در آغاز به آن پایبند بماند، اما به‌مرور زمان خود را از چارچوب توافق بیرون بکشد و بار دیگر، زیر عنوان آشنای «دفاع از خود»، حملات به لبنان را از سر بگیرد. در آن مرحله، ایران با دوره‌ای سختی روبه‌رو خواهد شد. تهران تقریباً به‌طور قطع ترامپ را برای مداخله و مهار اسرائیل تحت فشار قرار خواهد داد و حتی ممکن است تهدید کند که کل توافق را کنار می‌گذارد. اما پرسش اصلی اینجاست: اگر واشنگتن اقدامی نکند، آیا ایران واقعاً حاضر خواهد شد رفع تحریم‌ها، احیای اقتصادی و پایان جنگ آشکار را قربانی کند؟ علاوه بر این خروج ایران از توافقی نیز لزوماً ترامپ را به مهار اسرائیل وادار نخواهد کرد.

لبنان؛ خطر مزمن تهران در توافق با واشنگتن

چرا ایران بر آتش‌بس منطقه‌ای اصرار دارد؟

در واقع، چنین نتیجه‌ای دقیقاً همان چیزی است که اسرائیل از آن استقبال خواهد کرد؛ فروپاشی توافق ایران و آمریکا، بدون الزام تل‌آویو به توقف حملاتش در لبنان. در این سناریو، تهران میان حفظ دستاوردهای توافق و دفاع از اعتبار منطقه‌ای خود گرفتار می‌شود؛ دوره‌ای که می‌تواند آینده آتش‌بس را از درون تهدید کند.

ابوظبی در تیررس رقابت ایران و اسرائیل

گزینه دیگری که به‌طور فزاینده در میان بخش‌هایی از نهاد امنیتی ایران مطرح می‌شود، تیره‌تر و هشداردهنده‌تر است: باقی ماندن در چارچوب توافق با واشنگتن، اما تحمیل هزینه در نقطه‌ای دیگر یعنی علیه امارات متحده عربی که یکی از نزدیک‌ترین شرکای منطقه‌ای اسرائیل است. این استدلال به‌صورت آرام، محدود و غیرعلنی در میان بخشی از ساختار ایران در گردش است؛ هرچند هنوز روشن نیست تا چه اندازه در سطوح تصمیم‌گیری از آن حمایت می‌شود. زمینه این بحث نیز مهم است.

در میان برخی، این احساس رو به تقویت است که تهران در جریان جنگ، در برابر امارات بیش از حد خویشتنداری نشان داده است. از همین رو، ایده راهبرد «امارات در برابر لبنان» دیگر چندان دور از ذهن به نظر نمی‌رسد.

منطق این راهبرد به‌شدت ساده است: اگر چارچوب گسترده‌تر توافق آمریکا و ایران بتواند حمله اسرائیل به متحد تهران در لبنان را تحمل کند، ایران نیز ممکن است به این جمع‌بندی برسد که همان چارچوب می‌تواند هدف قرار دادن متحد اسرائیل در خلیج فارس را نیز تاب بیاورد. در چنین سناریویی، تهران می‌تواند در برابر حمله اسرائیل در لبنان، علیه خاک امارات یا عوامل اسرائیلی مستقر در آنجا دست به اقدام تلافی‌جویانه بزند. هدف، فروپاشی کامل توافق با واشنگتن نخواهد بود؛ بلکه تحمیل بهایی حساب‌شده برای عدم پایبندی اسرائیل به آتش‌بس خواهد بود.

یک پرسش کلیدی همچنان بی‌پاسخ می‌ماند: آیا واشنگتن در صورت حمله به امارات، برای دفاع از آن شتاب خواهد کرد؟ پاسخ روشن نیست؛ به‌ویژه اگر چنین مداخله‌ای به معنای نابودی

همان توافقی باشد که آمریکا خود با تهران مذاکره و تنظیم کرده است.

از این منظر، راهبرد «امارات در برابر لبنان» بار مسئولیت را دوباره به دوش ایالات متحده می‌اندازد: یا اسرائیل را مهار کند و از فرسایش آتش‌بس جلوگیری کند یا شاهد سرایت درگیری از لبنان به سراسر خلیج فارس باشد.

پیامدهای چنین وضعیتی برای دیگر اعضای شورای همکاری خلیج فارس عمیق و نگران‌کننده خواهد بود. شمار اندکی از کشورهای خلیج فارس به رویکرد منطقه‌ای روزبه‌روز تهاجمی‌تر امارات علاقه‌ای جدی دارند؛ اما شمار حتی کمتری از آنان خواهان جنگی تازه، بی‌ثبات‌کننده و منطقه‌ای‌اند. علاوه بر این، محکوم کردن شدید هرگونه اقدام تلافی‌جویانه ایران علیه امارات، ناخواسته سکوت گسترده‌تر جهان عرب در برابر پاکسازی قومی اسرائیل در جنوب لبنان را برجسته‌تر خواهد کرد. امید آن است که هیچ‌یک از این سناریوهای خطرناک رخ ندهد. دستیابی به توافقی پایدار میان واشنگتن و تهران، با پشتیبانی اکثریت قاطع دولت‌های منطقه، همچنان ممکن است. ترامپ نیز هنوز می‌تواند به این جمع‌بندی برسد که حفظ ثبات منطقه‌ای، مستلزم وادار کردن اسرائیل به احترام گذاشتن به شروط یک آتش‌بس گسترده‌تر است. با این حال، همین واقعیت که تهران در صورت تشدید حملات اسرائیل در لبنان، گزینه تشدید علیه امارات را بررسی می‌کند، نشان می‌دهد ابوظبی با امضای توافقی‌نامه‌های ابراهیم تا چه اندازه خود را بی‌دلیل به هدفی در رقابت بزرگ‌تر ایران و اسرائیل تبدیل کرده است.

گزارش پرونده آقای رییس جمهور

چرا ادعاهای ترور شهید ابراهیم رئیسی تکرار می‌شود؟

ادعای ترور؛ از مشاور خاتمی تا کتاب نویسنده اسرائیلی

اینجا بود که اظهار شخصیت‌های سیاسی شروع شد؛ روایت‌هایی که سند و مدرکی معتبر پشت آن نبود. محمد صدر، مشاور سابق سید محمد خاتمی و محمدجواد ظریف، مدعی شده که اسرائیل عامل ترور شهید رئیسی بوده است. او گفت: «لحظه‌ای که آقای رئیسی را زدند من گفتم کار اسرائیل است. دلیل ترور رئیسی این بود که حزب‌الله و اسرائیل با یکدیگر درگیر بودند.» اما سالار ولایت‌مدار مستقیماً اشاره نکرد که شهید رئیسی ترور شده است بلکه گفت: مردم دقت کنند؛ هر روز با فناوری و دستاوردهای سایبری جدیدی مواجه می‌شویم. وی در گفت‌وگو با خبرآنلاین تصریح کرده بود: «بحث شهادت آیت‌الله رئیسی برای همه مردم ایران مسلم است، اما این که آیا این اقدام توسط دشمن صورت گرفته، هیچ‌وقت نه رد شده و نه تأیید شده است.»

مرکز ارتباطات ستاد کل نیروهای مسلح در بیانیه‌ای، ادعاهای مطرح‌شده را «با فاصله از حقیقت» و «ناشی از ناآگاهی یا اغراض خاص» خواند. در این بیانیه تأکید شد: «به استناد ۳ گزارش رسمی، علت بروز سانحه

را درباره احتمال ترور شهید ابراهیم رئیسی فاش کرد.

مخبر در این باره گفت: از شهادت به بعد، دوره سرپرستی ریاست جمهوری بنده بود. من نشست‌های مختلفی هم با متخصصان بالگرد و ... گذاشتم، هم با دستگاه‌های نظامی و اطلاعاتی. گزارش‌های فراوانی هم دادند. روزی محضر حضرت آقا بودم، همین سوال شما را آقا فرمودند. بالاخره نظر شما چیست آقای مخبر، این مسئله‌ای که پیش آمده؟ به حضرت آقا عرض کردم، آقا اینکه ما الآن مستندی داشته باشیم که ترور انجام گرفته است، این مستند را الان نداریم، اما هر چی این‌ها آمدند و برای من توضیح دادند که قضیه عادی است، بر ابهام من اضافه شد. یعنی من هیچ وقت تا الان، اینکه این موضوعی عادی بوده، حادثه‌ای بوده، سقوطی بوده، هیچ وقت این را قبول نکردم.

وی افزود: همچنان هم باور ندارم، الان که احتمال یک کم بیشتر است. یادم است که یکی از سوالاتی که آقا فرمودند این بود که می‌گویند ارتباط این بالگردها مکانیکی است، نرم افزاری نیست. گفتم آقا بالاخره این‌ها با بی‌سیم، اول با دوم، دوم با سوم، سومی با اولی، امکان نرم افزاری و دخالت وجود داشته است.

شخصیت‌ها سخنانی را بدون سند و مدرک مبنی بر ترور رئیس جمهور مطرح می‌کردند. این حادثه در مسیر بازگشت رئیس‌جمهور از مراسم افتتاح سد «قیز قلعه‌سی» در آذربایجان شرقی رخ داد. در این بالگرد، سید محمدعلی آل‌هاشم (امام‌جمعه تبریز)، حسین امیرعبداللّه‌ای (وزیر امور خارجه)، مالک رحمتی (استاندار آذربایجان شرقی) و چند تن دیگر حضور داشتند. پس از ساعت‌ها جستجو در آخر بامداد ۳۱ اردیبهشت بالگرد پیدا و خبر شهادت رئیس‌جمهور و همراهانش اعلام شد.

روزها و هفته‌ها گذشت، ابهامات مردم بیشتر شد؛ یکی از این ابهامات بحث درباره نحوه چینش سرنشینان در سه بالگرد کاروان ریاست‌جمهوری و تغییرات لحظه آخری در تقسیم‌بندی وزرا پیش از پرواز، بود.

سه روز پس از مراسم تشییع پیکر شهید، مستندی با عنوان «روایت سانحه» از شبکه خبر پخش شد که حاوی تصاویری تازه از روز حادثه و عملیات جستجو بود.

چند روز گذشته محمد مخبر معاون اول

دو سال پس از سانحه بالگرد حامل ابراهیم رئیسی، روایت رسمی ستاد کل نیروهای مسلح بر «شرایط پیچیده اقلیمی و جوی» تأکید دارد، اما برخی شخصیت‌های سیاسی و رسانه‌های نزدیک به جریان سیاسی دولت سیزدهم مکرراً ادعای ترور رئیس‌جمهور شهید توسط اسرائیل را مطرح می‌کنند.

علیرضا نجمی: دوسال از سانحه بالگرد حامل حجت الاسلام سید ابراهیم رئیسی گذشت اما روایت‌های مختلفی از سوی افراد متفاوتی و عموماً نزدیک به این جریان مشاهده بود.

از یک سو، گزارش رسمی ستاد کل نیروهای مسلح بر «شرایط پیچیده اقلیمی و جوی» تأکید داشت، و از سوی دیگر برخی

صرفاً شرایط پیچیده جوی و جغرافیایی منطقه بوده و هیچ یک از گمانه‌زنی‌ها از جمله نقص فنی، خرابکاری، ترور، انفجار، جنگ الکترونیک و... به اثبات نرسید.»

با این حال، حتی این بیانیه نیز مانع از ادامه این فرضیه‌پردازی‌ها نشد.

از سوی دیگر، کتاب «رایحه مرگ» به قلم «اسحاق گلدشتاین»، نویسنده اسرائیلی، روایت رسمی ایران را زیر سؤال برده و مدعی شده که در راهروهای موساد در تل‌آویو، محاسبه‌های متفاوت برای ترور رئیسی انجام شده است. نکته قابل توجه آنکه این کتاب را سید احمد علم‌الهدی، پدر همسر ابراهیم رئیسی، معرفی کرده است. او با استناد به این کتاب -که مدرک معتبری برای اثبات ادعاهایش ارائه نکرده- عملاً به سخنگوی این جریان بدل شده و ادعاهای تکراری درباره ترور دامادش را بازگو کرده است؛ ادعاهایی که تاکنون بارها از سوی ستاد کل نیروهای مسلح تکذیب شده است.

همچنین مدیرکل روابط عمومی ریاست‌جمهوری در دولت سیزدهم در توثیتی نوشت: «از نکات مهم کتاب «عطر مرگ»، ادعای ترور شهید رئیسی توسط موساد آن هم با ذکر جزئیات است.»

اردوغان چگونه با سوءاستفاده از دستگاه قضایی مخالفان خود را مدیریت می کند؟

تیر خلاص اردوغان به پیکر دموکراسی

تازه‌ترین حکم دستگاه قضای ترکیه برای برکناری رهبر جدید بزرگ‌ترین حزب مخالف دولت و انتصاب رهبر قبلی به جای او، نگرانی‌ها را در مورد آینده دموکراسی در ترکیه افزایش داده‌است. بسیاری از تحلیل‌گران معتقدند که اردوغان با این اقدام، که به منزله انتصاب رهبر برای حزب مخالف است، بعد از ۲۴ سال استمرار حکومت خود را بر ترکیه تضمین کرده‌است. به گزارش خبرآنلاین، حکم دادگاهی در ترکیه برای حذف اوزگور اوزل از رهبری منتخب حزب سکولار جمهوری‌خواه خلق و جایگزینی او با رهبر سابق حزب، کمال قلیچداراوغلو، نمادی از همان روند سیستماتیک سرکوب اپوزیسیون است که رجب طیب اردوغان از زمان به قدرت رسیدن حزب عدالت و توسعه (AKP) در سال ۲۰۰۲ آن را دنبال کرده است.

پرونده‌سازی با هدف بازطراحی اپوزیسیون سلیم چوپک، تحلیل‌گر مسائل ترکیه در مقاله‌ای برای نشریه فارن پالیسی، معتقد است که هرچند ترکیه سابقه طولانی در مداخله قضایی در سیاست دارد، اما این حکم سطح تازه‌ای از مداخله دستگاه قضا در سیاست حزبی ترکیه دیگری دارد. چوپک می‌نویسد: «آنچه در این حکم جدید اهمیت دارد، اهداف پنهان آن است. اقدامات قبلی قضایی صرفاً به دنبال تضعیف، ارباب یا حذف بازیگران اپوزیسیون بود، اما این حکم به دنبال بازطراحی و مهندسی خودِ اپوزیسیون است.»

به باور چوپک، دولت اردوغان پیش از این نیز با بازداشت «کرم امام‌اوغلو»، شهردار استانبول در مارس ۲۰۲۵، نشان داد که دیگر به دشوار کردن کار برای مخالفان راضی نیست، بلکه می‌خواهد امکان پیروزی هر رقیب معتبری را از بین ببرد. اما حکم اخیر یک گام فراتر رفته و به جای یک فرد، نهاد و ساختار حزب را هدف قرار داده است. در همین راستا، رابرت الیس، تحلیل‌گر مسائل ترکیه در مقاله‌ای برای نشریه نشنال اینترست، به ریشه‌های تاریخی این رفتار اشاره می‌کند.

الیس می‌نویسد اردوغان که شاگرد نجم‌الدین اربکان، پدر اسلام سیاسی در ترکیه، بود، که هیچ‌گاه پنهان نکرده‌است دموکراسی هدف نهایی او نیست، بلکه صرفاً ابزاری برای پیشبرد جنبش اوست. الیس اشاره می‌کند که تقابل با اپوزیسیون کمالیست همواره مانع اصلی اردوغان برای تحمیل حاکمیت فردی‌اش بوده است. حکومت برای فرسوده کردن این مانع، در گذشته سناریوهای ساختگی مانند «سازمان تروریستی ارگنکون» یا پرونده کودتای پتک (Balyoz Harekâtı) را علیه ارتش و سکولارها به راه انداخت.

به نوشته رابرت الیس در نشنال اینترست، جرم اصلی حزب جمهوری‌خواه خلق در مقطع کنونی، کسب اکثریت آرا در انتخابات محلی مارس ۲۰۲۴ بود که تهدیدی مستقیم برای قدرت اردوغان محسوب می‌شد. پس از این پیروزی، موج سنگینی از فشارها آغاز شد؛ از جمله عزل شهرداران و جایگزینی آن‌ها با سرپرستان انتصابی دولت.

اپوزیسیون محبوب اردوغان، سلیم چوپک در فارن پالیسی به پیشینه کمال قلیچداراوغلو اشاره کرده و یادآوری می‌کند که اردوغان در سال ۲۰۱۲ در توبیتی نوشته بود: «تا زمانی که این آقا رئیس حزب جمهوری‌خواه خلق است، کار ما آسان است» پیش‌بینی اردوغان درست بود؛ قلیچ‌داراوغلو در ۱۳ سال رهبری خود هرگز نتوانست اردوغان را شکست دهد. اما با آمدن اوزل در اواخر ۲۰۲۳، حزب احیا شد و در انتخابات ۲۰۲۴ رتبه اول را کسب کرد.

چوپک می‌افزاید که سرکوب مستقیم به

حد اشباع رسیده بود و منحل کردن کامل حزب نیز از آن یک «مظلوم و شهید سیاسی» می‌ساخت. بنابراین، یک «اپوزیسیون تسخیر شده و دست‌آموز» تحت رهبری قلیچ‌داراوغلو، بهترین ویرترین برای ادعای وجود کثرت‌گرایی بدون رقابت واقعی است. همان‌طور که اردوغان در آوریل وعده داده بود: «ترکیه به‌زودی به آن نوع اپوزیسیونی که شایسته آن است دست خواهد یافت.»

نحوه اجرای این حکم نیز دراماتیک بود. وکیل قلیچداراوغلو با کمک پلیس و استفاده از گاز اشک‌آور و گلوله‌های پلاستیکی، اوزل و معاونانش را از مقر حزب بیرون کرد. قلیچداراوغلو بلافاصله سیگنال تصفیه درون حزبی را صادر نمود. اکثریت برای تغییر چندباره قانون اساسی؟ از نظر سیاسی، انگیزه اردوغان کاملاً عددی

نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار

اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۲/۲۳. تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۳/۰۹

جواد خزائی – رئیس ثبت اسناد و املاک رشتخوار

۱۵۱۱/۳ اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک مشهد ناحیه دو هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی . برابر رای شماره۱۰۱۲۳۱/۰۴۰۵۶۰۳۰۶ مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۱۹ هیات اول ادم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک مشهد ناحیه دو تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای جعفر میرا فرزند تقی به شماره شناسنامه ۱۳۱۰ صادره از مشهد در ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۱۱۹۲/۵۹ متر مربع قسمتی از پلاک ۵۲ فرعی از ۱۲۶ اصلی واقع در اراضی طوس خراسان رضوی بخش ۱۰ حوزه ثبت ملک مشهد ناحیه دو خریداری از مالک رسمی خانم ولی سره خشک محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۲/۲۳. تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۳/۰۹

بشیر پاشانی – رئیس ثبت اسناد و املاک منطقه دو مشهد

۱۵۱۱/۴ اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک مشهد منطقه پنج هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۰۱۳۱۴/۰۴۰۳۰۶۲۷۱۰۱ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۳/۰۹

۱۴۰۴/۱۲/۲۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک مشهدمنطقه پنج تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی آقای حسینیعلی مهدوی برکل فرزندعلی نسبت به ششدانگ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۹۸۹/۱۶ متر مربع قسمتی از پلاک شماره ۱۸- اصلی واقع در اراضی محمهن خراسان رضوی بخش ۹ حوزه ثبت ملک مشهد منطقه پنج از محل مالکیت مشاعی علی مهدوی (علی مهدوی فوت و حسینیعلی مهدوی احدی از ورثه میباشد) محرز گردیده است.لذابه منظوراطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند ازتاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سندمالکیت صادر خواهد شد.م الف: ۸۵۲تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۲/۲۳تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۳/۹

امید خیرخواه- رئیس ثبت اسناد و املاک منطقه ۵ مشهد

۱۵۱۱/۵ اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک فریمان هیات موضوع قانون تعیین تکلیف ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی آگهی موضوع ماده ۳ و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۰۲۸۳۳/۰۴۰۴۰۳۰۶۰۲۲۰ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک فریمان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای علی رضا بیک داد فرزند میرزا بشماره شناسنامه ۲۱۱۶ صادره از مشهد دریک باب قطعه زمین مزروعی به مساحت ۵۴۳۱/۴۹ متر مربع پلاک فرعی از ۳۴۱ اصلی واقع در بخش ۵مشهد خریداری از مالک رسمی آقایان مهدی و هادی و علیرضا بیکداد محرز گردیده است .لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض ، دادخواست خودرا به مراجع قضایی تقدیم نمایند .بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد . تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۲/۲۶. تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۳/۰۹ م.الف ۵۱

حسین مهرجو – رئیس ثبت اسناد و املاک فریمان

از آکران مناسب و تبلیغات موثر، در انزوا به سر می‌برد. در مقابل، «قمارباز» به عنوان یک اثر جاسوسی-معمایی سایبری که داستان حمله به سیستم بانکی کشور در بستر جنگ ۱۲ روزه را روایت می‌کند.

مهندسی نوین بازار اکران؛ بلیت شناور و مواز نه قیمت در سید فرهنگی

یکی از فاکتورهای ساختاری که بقای اقتصادی سینمای ایران را در بهار ۱۴۰۵ تضمین کرد، تصمیم شجاعانه شورای صنفی نمایش در خصوص «شناورسازی قیمت بلیت» و «افزایش روزهای نیم‌بها به دو روز در هفته» بود. این مصوبه که با مشارکت خانه سینما و نظارت سازمان سینمایی از ۱۶ اردیبهشت‌ماه به طور سراسری اجرایی شد، به منظور بهینه‌سازی توزیع تماشاگران طراحی شده است.

جزئیات سیستم بلیت شناور به شرح زیر است:

سانس‌های نیم‌بها (یکشنبه‌ها و سه‌شنبه‌ها): قیمت بلیت در سینماهای مدرن ۹۰ هزار تومان، سینماهای ممتاز ۶۰ هزار تومان و سینماهای درجه‌یک ۵۰ هزار تومان تعیین شده است. روزهای پیک (پنجشنبه، جمعه و اعیاد رسمی): قیمت‌ها افزایش یافته و بلیت سینماهای مدرن به ۱۸۰ هزار تومان، ممتاز ۱۲۰ هزار تومان و درجه‌یک ۹۰ هزار تومان می‌رسد.

روزهای عادی (شنبه، دوشنبه و چهارشنبه): بلیت‌ها قبل از ساعت ۱۷ نیم‌بها بوده و پس از آن با قیمت شناور معمولی (مدرن ۱۵۰ هزار، ممتاز ۹۰ هزار و درجه‌یک ۷۰ هزار تومان) عرضه می‌شوند.

تحلیل رفتار تماشاگران پس از اجرای این طرح ثابت می‌کند که این مداخله ساختاری موفقیت‌آمیز بوده است. تا پیش از این، ترافیک تماشاگران به طور انحصاری بر روی روزهای سه‌شنبه متمرکز بود که منجر به ازدحام سالن‌ها در یک روز و خالی ماندن آن‌ها در سایر ایام هفته می‌شد. با تعریف روز یکشنبه به عنوان دومین روز نیم‌بها، جمعیت ۹۰ هزار نفری خریداران بلیت نیم‌بها میان این دو روز توزیع شده است؛ امری که به توزیع یکنواخت درآمد سینماداران و کاهش استهلاک سالن‌ها کمک شایانی کرده است.

از سوی دیگر، این فرمول هوشمندانه به قشر کم‌درآمد و دانشجویان اجازه می‌دهد تا همچنان با هزینه‌ای معقول در طول هفته به تماشای فیلم‌ها بنشینند و در عین حال، سینماداران با بلیت ۱۸۰ هزار تومانی آخر هفته، هزینه‌های جاری خود را در شرایط تورمی پوشش دهند.

افق پیش‌رو: ریل‌گذاری نوین سینمای ایران در آستانه اکران‌های تابستانی

تحلیل جامع گیشه سینمای ایران در هفته نخست خرداد ۱۴۰۵ نشان می‌دهد که فرضیه رکود مطلق سینماها قابل بازنگری است. با وجود بحران‌های بزرگ اقتصادی، نوسانات طلا و ارز و التهابات پساجنگ، گیشه نشان داد که در صورت اکران آثار متنوع و اعمال سیاست‌های حمایتی منعطف همچون بلیت شناور، مخاطب ایرانی همچنان خریدار جدی تصویر روی پرده است.

گشایش اکران در هفته‌های پیش‌رو با ثبت قرارداد فیلم‌های پرمخاطبی چون «زنده‌شور» ساخته کاظم دانشی (کارگردان علفزار) و «استخر» به کارگردانی سروش صحت، نویدبخش داغ‌تر شدن تنور گیشه در فصل تابستان است. سیاست‌گذاران سازمان سینمایی و شورای صنفی نمایش باید دربایند که تمیزی‌های سلیقه‌ای و ایجاد انسداد در مسیر اکران آثار اجتماعی، نه‌تنها مانع فروش آن‌ها نمی‌شود، بلکه با ایجاد اثر مارکتینگ معکوس، فروش آن‌ها را به طور غیرطبیعی افزایش می‌دهد.

راهکار تداوم رونق سینمایی ملی، ریل‌گذاری اصولی برای اکران موازی کمدی‌های هجوآمیز باکیفیت، درام‌های دغدغه‌مند شهری و آثار فانتزی کودک در بستری از امنیت سرمایه و توزیع عادلانه سالن‌ها در سراسر کشور است.

یک چمدان جادویی، زندگی کودکان را دگرگون می‌کنند موفقیت نسبی این اثر در جابه‌جایی جایگاه خود با فیلم‌های بزرگسال، نشان‌دهنده نیاز جدی سینمای ایران به تنوع ژانر است. با پایان یافتن تدریجی فصل امتحانات مدارس و دانشگاه‌ها، سید مصرف خانواده‌ها به سمت آثار شاد و فانتزی گرایش پیدا کرده است و «سفر به لیمونیا» توانسته از این خلأ اکران نهایت استفاده را ببرد.

نیم‌شب: سینمای ژنوپلیتیک و مواجهه مخاطبان پس از تروما

فیلم سینمایی «نیم‌شب» ساخته محمدحسین مهدویان و تهیه‌کنندگی حبیب والی‌نژاد، در هفته گذشته ۷ هزار و ۹۴۱ بلیت فروخت و با کسب ۸۳۳ میلیون و ۷۰۶ هزار تومان فروش، مجموع درآمد خود را به ۸ میلیارد و ۳۵۱ میلیون تومان رساند. والی‌نژاد و مهدویان در این اثر استراتژیک، دوربین خود را به سمت وقایع ملتهب تجاوز نظامی رژیم صهیونیستی به ایران در تابستان سال گذشته برده‌اند. اقول فروش هفتگی «نیم‌شب» و سقوط آن به رتبه‌های پایین‌تر نشان‌دهنده پدیده جامعه‌شناختی «شباع روانی» است. تماشاگران که خود دوران دلهره‌آور جنگ ۱۲ روزه را زیسته‌اند، در شرایط فعلی ترجیح می‌دهند منابع مالی خود را صرف تماشای درام‌های شهری با آثار فرار از واقعیت (کمدی) کنند تا بازخوانی مستقیم تروماهای جمعی بر روی پرده سینما.

بهشت تبهکاران: ناکامی درام‌های تاریخی گران قیمت در جذب نسل نوین

اثر مسعود جعفری جوزانی با عنوان «بهشت تبهکاران»، با وجود بهره‌گیری از تکنیک‌های پیشرفته تولید و تیم بازیگران سرشناس از جمله امیرحسین آرمان، لادن مستوفی و رضا یزدانی، در هفته گذشته عملاً با شکست تجاری کامل روبه‌رو شد. این فیلم تنها ۵۲۴ بلیت فروخت و درآمد ناچیز ۶۶ میلیون تومانی را ثبت کرد تا مجموع فروش آن در مرز ۱ میلیارد و ۱۱۶ میلیون تومان متوقف شود.

فیلم که داستان واقعی حسن جعفری، کارمند شرکت نفت ایران و انگلیس را در بستر حوادث ملی شدن صنعت نفت روایت می‌کند، به دلیل لحن روایی کلاسیک و ریتم کند، نتوانسته است با ذائقه پویای تماشاگران جوان امروزی ارتباط برقرار کند و نمونه‌ای از عدم انطباق سرمایه‌گذاری‌های سنگین تاریخی با نیازهای واقعی بازار سینماست.

خط نجات و قمارباز: انزوای ساختاری در قعر گیشه بهاری

در قعر جدول اکران هفتگی، دو فیلم «خط نجات» ساخته وحید موسائیان با فروش ۵۰ میلیون تومانی (۳۲۲ بلیت) و «قمارباز» ساخته محسن بهاری با فروش ۴۶ میلیون تومانی (۳۸۸ بلیت) قرار دارند که عملاً از چرخه اقتصادی سینماها خارج شده‌اند.

«خط نجات» یک درام سیاسی در بستر حوادث دهه ۵۰ است که با وجود بازی امیر آقایی و مصطفی زمانی، به دلیل عدم برخورداری

بازگشت سالنی‌های تاریک به دوران رونق؛

شوگ ۲۰ میلیاردی به سینمای بحران زده و عبور از فرمول‌های تکراری کمدی

ناتیجی که پیش از این با ساخت آثار جدی و مذهبی همچون «حق سکوت» شناخته می‌شد، در «آنتیک» چرخشی کامل به سمت سینمای بدنه داشته است. داستان فیلم در روزهای پس از انقلاب ۵۷ می‌گذرد؛ جایی که کاسبی دو عتیقه‌فروش سنتی به نام‌های «ابی» (پژمان جمشیدی) و «ولی» (بیژن بنفشه‌خواه) به بن‌بست خورده است، اما افتادن گذر آن‌ها به یک امامزاده پر از پول، ایده تأسیس یک امامزاده قلابی را در ذهنشان بارور می‌سازد که موقعیت‌های طنزآمیز متعددی را در تقابل با باورهای عامیانه خلق می‌کند.

بازی زوج جمشیدی-بنفشه‌خواه و حضور بازیگران مکملی چون ستاره پسیانی و غلامرضا نیکخواه، ساختار تجاری فیلم را تضمین کرده است. تحلیل گیشه نشان می‌دهد «آنتیک» در غیاب کمدی‌های رقیب، نقش سوپاپ اطمینان مالی سینماها را در دوران رکود پساجنگ بازی کرده است.

تاکسیدرمی: فانتزی هجوآمیز تاریخ در کشاکش لحن‌های ناهمگن

فیلم سینمایی «تاکسیدرمی» به کارگردانی محمد پایدار و تهیه‌کنندگی محمدجواد موحد (محصول مشترک باشگاه فیلم سوره)، با فروش ۱۶ هزار و ۶۰۶ بلیت، به فروش هفتگی ۱ میلیارد و ۹۷۱ هزار تومانی دست یافت و جایگاه سوم خود را تثبیت کرد. این فیلم در مجموع اکران خود توانسته است ۹ میلیارد و ۳۰ میلیون تومان فروش را به ثبت برساند.

فیلمنامه «تاکسیدرمی» سوژه‌ای تاریخی و نامتعارف را دستمایه کار خود قرار داده است: داستان سفر عبدالرضا پهلوی، برادر ناتنی محمدرضا شاه در سال ۱۳۵۷ به جنگل‌های شمال برای شکار گوزن زرد ایرانی، که با حضور دو مأمور امنیتی موساد برای انتقال پنهانی این حیوان به اسرائیل پیوند می‌خورد. مجید صالحی و علیرضا مسعودی بازیگران اصلی این اثر کمدی-سیاسی هستند.

منتقدان بر این باورند که فیلم با وجود جسارت در انتخاب لحن هجوآمیز و دوری از شوخی‌های سطحی، از ناپایداری لحن رنج می‌برد؛ تغییر مکرر فضا میان فانتزی مطلق و واقع‌گرایی تاریخی، انسجام دراماتیک اثر را مخدوش کرده و مانع از همراهی همه‌جانبه تماشاگران عام با پیشرفت داستان شده است.

سفر به لیمونیا: پاسخ فانتزی به عطش خانواده‌ها در فصل پایان امتحانات

رتبه چهارم گیشه هفتگی به فیلم فانتزی «سفر به لیمونیا» به کارگردانی کمال مقدم اختصاص دارد که با جذب ۱۷ هزار و ۶۶ مخاطب، توانست ۱ میلیارد و ۹۴۴ میلیون تومان فروش هفتگی داشته باشد و مجموع گیشه خود را به ۲ میلیارد و ۸۶۹ میلیون تومان برساند.

این فیلم فانتزی کودک و نوجوان، با حضور بهاره رهنما، ابراهیم شفیع‌ی و محمدرضا شیرخانلو، روایتی پر رمز و راز از دنیای غول‌های شیطون و لیمویی را به تصویر می‌کشد که با باز شدن

یعنی «تهران کنارت» و «آنتیک» بیش از ۷۵ درصد از کل درآمدهای سینمای ایران را به خود اختصاص دادند و شش فیلم دیگر در رقابتی حاشیه‌ای برای بقا دست‌وپا زدند. در ادامه، عملکرد و ساختار محتوایی هر یک از این هشت اثر بررسی می‌شود.

تهران کنارت: تیلور سرمایه اجتماعی در بستر التهاب‌های رسانه‌ای

فیلم سینمایی «تهران کنارت» به کارگردانی علی بهراد و تهیه‌کنندگی مجید کریمی، با فروش ۶۰ هزار و ۴۴۴ بلیت در هفته گذشته و درآمد هفتگی ۸ میلیارد و ۸۹۱ میلیون تومانی، صدر جدول فروش هفتگی را فتح کرد و مجموع فروش خود را به ۱۲ میلیارد و ۴۴۱ میلیون تومان رساند. علی بهراد که پیش از این با فیلم سینمایی «تصور» در هفته منتقدان جشنواره بین‌المللی کن حضور یافته بود، در دومین ساخته خود مسیری پرفرازونشیب را تجربه کرد. مراحل فنی فیلم سه سال پیش به پایان رسیده بود، اما تمیزی‌های سازمان سینمایی مانع از اکران داخلی آن شده بود؛ تا جایی که فیلم شانس حضور در رویدادهای بین‌المللی همچون جشنواره توکیو را از دست داد و در نهایت پس از اخذ مجوزهای مشروط، به پرده سینماهای کشور رسید.

داستان فیلم با بازگشت کاراکتری به نام «لی‌لی» (با بازی آنهیتا افشار) به ایران برای شرکت در عروسی دوستش آغاز می‌شود. رویارویی مجدد او با «پاشا» (با بازی علی شادمان) خاطرات گذشته و زخم‌های عاطفی التیام‌نیافته آن‌ها را زنده می‌کند. ساختار بصری فیلم با تکیه بر نماهای بیرونی در نیمه‌شب‌های تهران، تنهایی مفرط، دلنگی و فواصل نامرئی میان آدم‌ها را در بستر شلوغ کلان‌شهر پایتخت تصویر می‌کند.

با این حال، پیروزی تجاری فیلم در هفته گذشته بیش از آنکه حاصل فرمول‌های دراماتیک باشد، واکنشی مستقیم به حواشی نظارتی پیرامون آن بود. انتقادات شدید برخی محافل رسانه‌ای به وجود صحنه‌هایی از آوازخوانی زن در فیلم، منجر به توقف موقت بلیت‌فروشی آن در روزهای آغازین خردادماه به منظور اصلاح و ممیزی مجدد شد. این شبهه که فیلم ممکن است به سرعت از پرده پایین کشیده شود، تقاضای انباشته مخاطبان را تحریک کرد و هجوم گسترده تماشاگران برای دیدن نسخه اصلاح‌شده، جهشی استثنایی در فروش فیلم ایجاد کرد.

آنتیک: فرمول‌های کمدی تجاری در مواجهه با اشباع مخاطب

فیلم سینمایی «آنتیک» به کارگردانی هادی نائیجی و تهیه‌کنندگی محمود بابایی، با فروش ۳۹ هزار و ۳۱۹ بلیت و درآمد هفتگی ۶ میلیارد و ۴۰۶ میلیون تومانی در رتبه دوم ایستاد. اگرچه «آنتیک» با مجموع فروش خیره‌کننده ۳۷ میلیارد و ۳۵۵ میلیون تومانی، همچنان پرفروش‌ترین اثر کل اکران بهار ۱۴۰۵ به شمار می‌رود، اما از دست دادن جایگاه نخست گیشه هفتگی نشان می‌دهد که تکیه انحصاری بر فرمول‌های کمدی تجاری در درازمدت با چالش روبه‌رو خواهد شد.

در حالی که سایه سنگین تورم فزاینده و تروماهای روانی ناشی از جنگ، گیشه بهار ۱۴۰۵ سینمای ایران را به سمت یک رکود عمیق سوق می‌داد، یک جنجال نظارتی غیرمنتظره و اجرای هوشمندانه طرح بلیت شناور، معمار شوگ صعودی بازار شدند. بررسی آمارهای رسمی سمفا در هفته منتهی به ۶ خرداد نشان می‌دهد که سینمای ملی با ثبت فروش بالغ بر ۲۰ میلیارد تومان، نه تنها از بحران پساجنگ عبور کرده، بلکه با چرخش ناگهانی ذائقه مخاطبان پایتخت از کمدی‌های بدنه به سمت درام‌های توقیفی، موازنه قدرت جدیدی را میان سینمای تجاری و آثار دغدغه‌مند شهری رقم زده است.

به گزارش روزنامه «صبح امروز» و به نقل از خبرآنلاین بررسی تحولات گیشه سینمای ایران در هفته منتهی به ۶ خرداد ۱۴۰۵، یکی از پویاترین و در عین حال پیچیده‌ترین دوره‌های اقتصادی و فرهنگی سینما را در سال‌های اخیر آشکار می‌سازد.

سینمای ایران که در ماه‌های نخست سال تحت تأثیر مستقیم التهابات ناشی از جنگ رمضان، ریزش مخاطبان و بحران‌های اقتصادی قرار گرفته بود، در هفته گذشته به واسطه مداخله سیاست‌گذاری‌های نوین حمایتی، با شوگ صعودی قابل توجهی مواجه شد. گیشه سینماهای کشور با ثبت فروشی بالغ بر ۲۰ میلیارد و ۲۱۰ میلیون تومان در بازه زمانی چهارشنبه ۲۹ اردیبهشت تا چهارشنبه ۶ خرداد ۱۴۰۵، افزایش چشمگیری را نسبت به بازه‌های پیشین تجربه کرد که این امر نشان‌دهنده احیای تدریجی انگیزه مصرف فرهنگی در میان شهروندان است.

این گزارش با اتکا به آخرین داده‌های آماری استخراج‌شده از سامانه مدیریت فروش و اکران سینمای ایران (سمفا)، به واکاوی متغیرهای کلان حاکم بر بازار اکران، تحلیل وضعیت آثار روی پرده، تأثیرات ساختاری طرح بلیت شناور و مقایسه تطبیقی رفتار مخاطبان می‌پردازد.

مابعد بحران: اتمسفر کلان اقتصادی و روانی حاکم بر سالن‌های سینما

برای درک رفتار مخاطبان سینما در هفته نخست خرداد ۱۴۰۵، ابتدا باید متغیرهای کلان بیرونی که به عنوان محرک‌های روان‌شناختی و اقتصادی عمل می‌کنند، بازخوانی کرد. در این بازه زمانی، بازارهای مالی کشور نوسانات کم‌سابقه‌ای را پشت سر گذاشته‌ند؛ به طوری که قیمت هر گرم طلای ۱۸ عیار در مرز کانال ۱۹ میلیون تومانی نوسان می‌کرد و نرخ دلار در بازار آزاد در کانال ۱۷۸ هزار تومانی تثبیت شده بود. این تورم فزاینده، به طور طبیعی سید هزینه‌های غیرضروری خانوار را تحت فشار شدید قرار داد و سینما به عنوان یکی از نخستین اقلام قابل حذف از سبد فرهنگی خانواده‌های طبقه متوسط مطرح شد.

علاوه بر فشارهای معیشتی، اتمسفر روانی جامعه همچنان متأثر از پیامدهای جنگ رمضان و تهدیدات امنیتی متعاقب آن بود. شرایط بحرانی اینترنت بین‌الملل، قطعی‌های مکرر و چالش‌های قانونی پیرامون بازگشایی پورت‌های جهانی، فرآیند بازاریابی و بلیت‌فروشی آنلاین سینماها را با اختلالات فنی مواجه ساخت. با این حال، همان‌گونه که شواهد تاریخی نشان می‌دهند، سینما در دوران پسابحران اغلب به عنوان یک سازوکار دفاعی و پناهگاهی روانی برای فرار موقت از فشارهای روزمره عمل می‌کند.

مخاطب خسته از اخبار جنگ و تورم، در هفته منتهی به ۶ خرداد تمایلی جدی برای بازگشت به سالن‌های تاریک نمایش نشان داد. این بازگشت تماشاگران با اجرای سیاست‌های تشویقی شورای صنفی نمایش از جمله طرح دو روزه شدن بلیت‌های نیم‌بها همزمان شد که توانست ریزش شدید مخاطبان در فروردین و اوایل اردیبهشت را مهار کند و شیب منحنی استقبال را صعودی سازد.

کالبدشکافی هشت اثر در حال اکران سهم بازار در هفته گذشته به شدت نامتوازن توزیع شد؛ به طوری که دو اثر صدرنشین گیشه

یادداشت

باورهای گمشده ذهنی؛ غول پنهان توسعه کشور

مهندس علی میری - کارشناس ارشد مدیریت آموزشی

در مسیر پرفراز و نشیب توسعه، گاه عواملی پنهان و نادیدنی هم‌چون ترمزهایی عمل می‌کنند که سرعت حرکت جامعه را کند، و حتی آن را متوقف می‌سازند. یکی از این عوامل کلیدی که کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد، «باورهای گمشده ذهنی» است.

این باورها، هرچند نامرئی‌اند، اما از قدرتمندترین

موانعی هستند که چرخ‌های پیشرفت را از حرکت باز می‌دارند. ضعف نوآوری و کارآفرینی، فرار مغزها، رکود سرمایه‌گذاری، یأس و سرخوردگی، کم‌کاری و بی‌انگیزی، افزایش بی‌اعتمادی، شکاف طبقاتی و بی‌عدالتی، تنها بخشی از پیامدهای این پدیده خطرناک است. شاید بارها از خود پرسیده باشیم که چرا با وجود منابع طبیعی فراوان، ظرفیت انسانی گسترده و شعارهای پرطمطراق درباره عدالت و توسعه، کشور هم‌چنان در مسیر پیشرفت پایدار با کندی و رکود روبه‌روست؟ و چرا با وجود این همه ظرفیت عظیم مادی و معنوی، و برخورداری از نیروی انسانی هوشمند و توانمند، هنوز در تله واماندگی گرفتاریم و در مدار بسته عقب‌ماندگی و درجا زدن می‌چرخیم؟ واقعیت این است که ما با نوعی «پارادوکس راهبردی» روبه‌رو هستیم: کشوری برخورداری از منابع عظیم خدادادی، اما گرفتار واماندگی!! وقتی وفور منابع در کنار ضعف شاخص‌های توسعه قرار می‌گیرد، روشنی می‌شود که ترمز اصلی پیشرفت نه در خزانه‌های خالی است و نه صرفاً در تحریم‌های خارجی؛ بلکه در «یست ذهن جزیره‌ای» تصمیم‌گیریانی نهفته است که هنوز به ضرورت تحول واقعی باور ندارند.

مشکل اصلی ما، علاوه بر انحصار در لایه‌های قدرت، شکاف میان «شعار» و «باور» است. این همان ایست ذهنی است؛ جایی که شعارها، به‌جای آنکه موتور محرک عمل باشند، به نقابی برای پنهان کردن ناتوانی‌ها تبدیل می‌شوند. اینکه کشوری با چنین سهم قابل‌توجهی از منابع طبیعی و جمعیتی کمتر از یک درصد جهان، در شاخص‌های توسعه این‌گونه عقب می‌ماند، معمای است که باید وجدان بیدار نخبگان و دانشگاهیان را به چالش بکشد.

به‌نظر می‌رسد وقتی منابع هست اما پیشرفت نیست، مسئله صرفاً «بودجه» نیست؛ بلکه مشکل در کیفیت حکمرانی و شکاف میان شعار و باور است. این شکاف در موضوع «جوان‌گرایی» به‌وضوح دیده می‌شود. سال‌هاست از نقش نسل جدید سخن می‌گوییم، اما در ساختارهای بسته و تکراری مدیریتی، پاشنه‌آشیل امور همچنان بر مدار انحصار گرایی می‌چرخد. از جوانان می‌گوییم، اما فرصت واقعی اثرگذاری را از آنان دریغ می‌کنیم؛ چراکه هنوز به توانایی آنان به‌عنوان موتور پیشران تحول کشور، آن‌گونه که باید، باور نداریم. و نتیجه آن می‌شود که شعار نوسازی با واقعیت انحصار در تضاد قرار می‌گیرد.

چالش مشابهی در حوزه آموزش و پرورش و آموزش عالی نیز مشهود است. کشورهایی توسعه‌یافته از دروازه آموزش پیشرفته عبور کرده‌اند. نمی‌توان از تحول سخن گفت، اما ستون اصلی آن، یعنی نظام آموزشی و معلم، را در حاشیه نگه داشت. اگر قرار است مهارت، خلاقیت و مسئولیت‌پذیری در جامعه نهادینه شود، آموزش و پرورش و در رأس آن معلم، باید در متن تصمیم‌گیری‌های کلان کشور قرار گیرد و سیاست جذب و گزینش نیروی انسانی این حوزه به نگاهی تحول‌گرایانه بازنگری شود. همچنان که مشاهده می‌شود، با وجود دستیابی به رتبه‌های علمی برتر جهانی در حوزه مقالات ISI، در تبدیل دانش به «ثروت ملی» بسیار ناتوانیم؛ این نقیصه در نظام رتبه‌بندی اساتید و ساختار حاکم بر دانشگاه‌ها نیازمند بازبینی جدی است.

قرآن کریم راهکار عبور از این مشکلات را به روشنی بیان می‌کند: **إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ** (سوره احزاب، فرآیندی است که باید از درون آغاز شود).

اگر قرار است از این وضعیت عبور کنیم، چاره‌ای جز تغییر نگاه و اصلاح ساختارهای فرسوده نداریم. باید این ترمز پنهان را که اجازه نمی‌دهد ظرفیت عظیم کشور به ثروت ملی تبدیل شود، از کار ببندازیم. باید بپذیریم که در عصر فراصنعتی، تنها اتکا به منابع زیرزمینی برای قدرت برتر شدن در منطقه کافی نیست. فرانسس بیکن و الوین تافلر به‌درستی بر این نکته تأکید دارند که «دانایی و آگاهی منشأ قدرت است». همان حقیقتی که فردوسی بزرگ شاعر نامدار ایرانی قرن‌ها پیش به آن پرداخته است: «توانا بود هر که دانا بود»

آری! امروز قدرت واقعی یک کشور نه در نفت و معادن، بلکه در سلاح دانش و فناوری بومی آن نهفته است. داشتن منابع، بدون بهره‌گیری از سرمایه انسانی صاحب‌اختیار، نه یک مزیت، بلکه یک تله است.

توسعه با بخشنامه و شعار ایجاد نمی‌شود؛ پیشرفت زمانی آغاز می‌شود که جرأت اعتماد، جای تردید را بگیرد و اراده ملی برای کنار گذاشتن ساختارهای فرسوده شکل بگیرد. هنگامی که باورهای ما همسو با شعارهایمان متحول شوند، تلاش‌های بیرونی نیز به ثمر خواهد نشست. این، نخستین و اساسی‌ترین گام برای تحقق پیشرفت واقعی ایران است.

ساخت ۲۷ مدرسه طی ۱۶ ماه در مشهد

فرماندار ویژه مشهد گفت: ۲۷ مدرسه با ۲۰۰ کلاس درس با کمک خیران از دی ماه ۱۴۰۳ در قالب فعالیت دولت چهاردهم تاکنون در این شهرستان ساخته شده است.

سید حسن حسینی روز گذشته در حاشیه آیین افتتاح دبستان ۳ کلاسه «قمر علیمردانی» در روستای «آل» در بخش مرکزی مشهد در گفت و گو با خبرنگاران افزود: هم‌چنین با آغاز پویش «با-من» در تابستان پارسال ساخت ۱۸۶ مدرسه در مشهد به عنوان تعهد شهرستان تا مهرماه ۱۴۰۵ تعیین شده که تاکنون ۲۰ مدرسه در قالب این پویش با ۱۵۵ کلاس درس ساخته شده و ۲۰ مدرسه دیگر تقریباً تکمیل شده و به مرور افتتاح خواهد شد.

وی گفت: از ۱۴۶ مدرسه دیگر که تعهد شهرستان است، ساخت ۱۴۰ مدرسه آغاز شده و نزدیک به ۴۰ درصد از این تعداد بین ۵۰ تا ۹۰ درصد

پیشرفت و بقیه کمتر از ۵۰ درصد پیشرفت دارند. فرماندار مشهد ادامه داد: ساخت ۶ واحد آموزشی دیگر هنوز آغاز نشده که می‌توان گفت پیگیری برای آغاز عملیات اجرایی ساخت این تعداد به عنوان یک چالش در دست پیگیری است.

وی با بیان اینکه سرانه‌های شهرستان مشهد بویژه در بخش تبادلکان نسبت به کشور پایین است، افزود: تدریس حضوری در مدارس نسبت به آموزش مجازی مزیت‌های بسیار بیشتری دارد لذا اهمیت کلاس حضوری قابل‌قیاس با مجازی نیست، بر این اساس؛ کلاس‌های مجازی و رفع اشکال را مصوب کرده‌ایم تا برای دانش‌آموزان برگزار شود. دبستان سه کلاسه قمر علیمردانی با دویست متر مربع زیربنا و هزینه‌ای بالغ بر ۵۰ میلیارد ریال، مشارکت خیرین و اداره کل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس خراسان رضوی ساخته شده است.

روستای آل در ۵۰ کیلومتری شمال شرق مشهد در دهستان کارده بخش مرکزی مشهد واقع شده است. حدود ۸۰۰ هزار دانش‌آموز در هفت هزار و ۵۰۰ واحد آموزشی شهرستان مشهد مشغول به تحصیل هستند.

استاندار: زیرساخت‌های ورزش خراسان رضوی در حال خاک خوردن است

ای کاش‌ها» است. اگر در کنار هم جمع شویم و ظرفیت خود را به کار بگیریم و از پیشرفت هم خوشحال شویم، می‌توانیم استان خراسان رضوی را به بالاترین مدارج ورزش کشور برسانیم؛ کما اینکه در گذشته نیز چنین بوده است.

صعود تیم دائم پناه مشهد به لیگ برتر فوتبال علی‌رغم شرایط دشوار

در ادامه، ابوالفضل دائم‌پناه مالک باشگاه بازرگانی دائم پناه اظهار کرد: تیم فوتبال دائم پناه متعلق به همه جوانان خراسان رضوی و مشهد است. صعود به لیگ برتر فوتبال در شرایطی رقم خورد که کشور مادر گیر جنگی بسیار سخت و ناجوانمردانه بود و با مشکلات اجتماعی و اقتصادی گوناگونی نیز مواجه بودیم. وی افزود: صعود تیم دائم پناه مشهد به لیگ برتر فوتبال در شرایطی انجام شد که تیمی بسیار سخت پیش روی ما بود؛ تیم بزرگ استقلال؛ اما هر طور که بود آن را پشت سر گذاشتیم. این مسئله یادآور آن است که ما با همدلی و اتحاد، در همه شرایط سخت، می‌توانیم کارهای بزرگ انجام دهیم.

دائم‌پناه با اشاره به ظرفیت بالای استان خراسان رضوی در فوتبال، تصریح کرد: متأسفانه با اینکه خراسان رضوی ظرفیت بالایی در فوتبال دارد، اما هیچ تیم لیگ برتری در فوتبال نداشت و جوانان استان نیز به این موضوع نیاز داشتند و یک مطالبه اجتماعی و فرهنگی بود که ما نتوانستیم گوشه‌ای از مطالبات مردم و مسئولیت اجتماعی خود را انجام دهیم.

مالک باشگاه دائم پناه بیان کرد: ما نیازمند حمایت مردم و مسئولین هستیم. این حمایت‌ها از راه کمک مالی، زیر در شرایط فعلی درک می‌کنیم که اکنون شرایطی نیست که بتوانند به ما کمک مالی کنند، اما همین که کنار ما باشند و از ما حمایت کنند، کافی است.

اختصاصی بانوان نیز تا یک ماه دیگر در پارک ملت مشهد آماده بهره‌برداری است. این مکان در محدوده‌ای کاملاً حفاظت‌شده و با امکانات کامل آماده شده است و با این بستر، می‌توان مسابقات لیگ و تمرینات تیم ملی بانوان را نیز در آنجا برگزار کرد تا بانوان مشهدی از تماشای آن لذت ببرند.

فرصت ارتقا ورزش خراسان رضوی به شدت در حال از دست رفتن است

در ادامه، امیرحسین آیت‌اللهی رئیس شورای سیاست‌گذاری ورزش خراسان رضوی اظهار کرد: در گذشته، روزهایی بود که با حداقل امکانات موجود، بیشترین افتخارات ورزشی کشور، متعلق به استان خراسان رضوی بود. در فوتبال، دو و میدانی، کاراته، کشتی، جودو، وزنه‌برداری و سوارکاری در لیگ برتر تیم داشتیم و در این رشته‌ها بلامنازع قهرمان ایران بودیم.

وی با تأکید بر اینکه این فرصت ارتقا ورزش خراسان رضوی به شدت در حال از دست رفتن است، بیان کرد: متأسفانه ورزش استان خراسان رضوی به نقطه‌ای رسیده بود که هیچ جایگاهی در کشور نداشت. با این همه جوان، هوادار و جمعیتی که توانایی آن‌ها از بسیاری از استان‌های کشور بیشتر است، در فوتبال در لیگ‌های دو و سه دست و پا می‌زدیم و قهرمانانمان در رشته‌های دیگر به دنبال یافتن قراردادی با تیم‌های خارج از استان بودند. هزینه بسیار زیادی برای تغییر فضای ورزش کشور پرداخت شده و ما حاضر به پرداخت آن بودیم و امروز نوید روزهای بهتری را می‌بینیم.

رئیس شورای سیاست‌گذاری ورزش خراسان رضوی تصریح کرد: اگر جو ورزش استان خراسان رضوی در گذشته خوب بوده، آن را ادامه دهیم. چه اتفاقی در بین ورزشی‌ها افتاد که این فضا را ایجاد کرد؟ می‌توانیم همان همبستگی را ادامه دهیم. اگر فکر می‌کنید این ورزش باید تغییر می‌کرد و ما باید آن را تغییر می‌دادیم، پس باید فضا را به سمت دوستی و همدلی ببریم و از پیشرفت یکدیگر شاد باشیم.

وی ادامه داد: امیدوارم فرصتی از دست نرود که بعدها بگوییم «کاش آن کار را می‌کردیم». امروز، روز انجام آن

جنگ ثابت کرد که تمرکز همه چیز در مرکز و غرب کشور آسیب زنده است. آسیب‌هایی که از نداشتن امکانات خوب ورزشی برای جوانان در شرق کشور وجود دارد، به ظاهر دیده نمی‌شود اما در عمل خود را نشان می‌دهد. امیدواریم بتوانیم قدم‌های مؤثری برای ورزش استان خراسان رضوی برداریم.

دعوت شهردار از استان‌های دیگر کشور برای استفاده از امکانات ورزشی مشهد

در ادامه، محمدرضا قلندرشریف - شهردار مشهد درباره خدماتی که در این دوره مدیریت شهری در حوزه ورزش صورت گرفته، اظهار کرد: در این دوره، به اندازه مجموع ادوار گذشته در شهرداری، زیرساخت‌های ورزشی برای جوانان و نوجوانان شهر مشهد فراهم کرده‌ایم. از جمله این پروژه‌ها، زمین فوتبال استاندارد چمن مصنوعی مشهد است؛ زیرساختی ارزشمند که بستر مناسبی برای برگزاری مسابقات مختلف فراهم کرده است. در مقیاس محلات نیز، زمین‌های متعدد ورزشی روباز اعم از آسفالت و چمن و سالن‌های چندمنظوره ورزشی را توسعه داده‌ایم. ما با آغوش باز از تمامی تیم‌های شهر مشهد و سایر استان‌ها برای استفاده از این زیرساخت‌ها دعوت می‌کنیم.

وی افزود: در مشهد، مجموعه‌ای کامل از ورزش‌های ساحلی را در مناطق محروم احداث کرده‌ایم و در تمامی بوستان‌های شهر، در حال ایجاد زمین‌های ساحلی هستیم تا امکان بهره‌برداری تفریحی برای ورزش‌هایی نظیر فوتبال و والیبال فراهم شود.

قلندرشریف با اشاره به افزایش بوستان‌های بانوان در مشهد، تشریح کرد: مجموعه‌های پارک بانوان را در این دوره مدیریت شهری، از حدود ۴۵ هکتار به بیش از ۸۰ هکتار افزایش داده‌ایم. در کنار فضاهای تفرجگاهی، امکانات ورزشی کاملی شامل زمین‌های روباز والیبال، بسکتبال، تنیس، فوتبال و مسیرهای ویژه دوچرخه‌سواری به همراه دوچرخه‌های بایدو، برای آسایش و سلامت بانوان در این بوستان‌ها مهیا شده است.

شهردار مشهد خبر داد: اولین زمین ورزشی چمن مصنوعی استاندارد و

شکاف میان قانون و مردم

یک حقوقدان به خبرنگاران می‌گوید: «از منظر پژوهشی می‌توان گفت که سطح کلی «سواد حقوقی» در افکار عمومی ایران که شامل آگاهی نسبت به حقوق مدنی و شهروندی، مکانیزم‌های دسترسی به عدالت و شناخت تکالیف قانونی است در سطحی نابرابر و معمولاً ناکافی قرار دارد.»

به گزارش روزنامه «صبح امروز» و به نقل از خبرنگاران در جهان معاصر، دیگر «دانستن قانون» یک امتیاز تخصصی برای وکلا یا قضات نیست، بلکه یکی از مؤلفه‌های بنیادین زیست شهروندی مدرن به شمار می‌رود. جامعه‌ای که شهروندان آن از حقوق، تکالیف و سازوکارهای دادخواهی بی‌خبر باشند، هرچقدر هم دارای نظام قانون‌گذاری پیشرفته باشد، در عمل از عدالت فاصله خواهد گرفت. سواد حقوقی، در واقع، سرمایه‌ای اجتماعی است که به جامعه قدرت تنظیم روابط، حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات و مهارت زندگی در چارچوب قانون را می‌بخشد.

در ایران نیز، پس از گذشت چند دهه از گسترش تحصیلات رسمی و رسانه‌های همگانی، پرسش بنیادین این است که تا چه اندازه توانسته‌ایم دانش حقوقی را به دانیای اجتماعی تبدیل کنیم.

به گفته محمدمهدی سیدناصری، حقوقدان و پژوهشگر حقوق بین‌الملل کودکان، «بررسی‌ها و تجربه‌های میدانی نشان می‌دهد که شکاف عمیقی میان حجم قوانین و میزان آگاهی عمومی از آن‌ها وجود دارد؛ شکافی که ریشه در ساختار آموزشی، زبان حقوقی دشوار، ناکارآمدی اطلاع‌رسانی عمومی و بی‌اعتمادی اجتماعی به نهادهای حقوقی دارد.»

او در خصوص ضرورت ارتقای سواد حقوقی، به خبرنگاران می‌گوید: «مروزه گفت‌وگو درباره «سواد حقوقی» صرفاً بحثی نظری نیست، بلکه ناظر بر یکی از شاخص‌های اصلی توسعه انسانی است. جامعه‌ای که شهروندان آن حق را بشناسند، تکلیف را درک کنند، و راه دادخواهی را بدانند، جامعه‌ای است که در برابر فساد، تبعیض و خشونت مقاوم‌تر است. از همین رو، ارتقای سواد حقوقی دیگر وظیفه‌ای محدود به نهاد قضایی یا دانشگاه نیست، بلکه مأموریتی ملی است که نظام آموزشی، رسانه‌ها، سازمان‌های مدنی و خود مردم

باید در آن نقش‌آفرینی کنند.» از ترس قانون تا فهم قانون؛ بازتعریف رابطه شهروند و عدالت این پژوهشگر معتقد است که افزایش سواد حقوقی جامعه تنها به معنای آگاهی از مواد قانون نیست؛ بلکه بازسازی رابطه شهروند و قانون است: «جامعه‌ای که سواد حقوقی در آن نهادینه شود، دیگر صرفاً در پی «دادخواهی پس از وقوع ظلم» نیست، بلکه از ابتدا در مسیر پیشگیری، شفافیت و مطالبه‌گری مدنی حرکت می‌کند. در چنین جامعه‌ای، قانون نه ابزاری برای ترس، بلکه ضامنی برای کرامت انسانی و سامان اجتماعی است.

سرمایه‌گذاری در آموزش حقوقی کودکان، توانمندسازی رسانه‌ها، و ساده‌سازی زبان حقوقی، می‌تواند در بلندمدت «فرهنگ عدالت» را جایگزین «فرهنگ اجبار» کند. امروز بیش از هر زمان دیگر، ما نیازمند بازتعریف رابطه مردم با قانون هستیم؛ از انفعال به آگاهی، از ترس به مشارکت، از سردرگمی به مطالبه‌گری.»

او اضافه می‌کند: «اگر سیاست‌گذاران، نظام آموزشی و رسانه‌های ما به این درک برسند که آگاهی حقوقی همان پیش‌شرط دموکراسی، امنیت و رشد اجتماعی است، آن‌گاه می‌توان گفت مسیر توسعه در ایران به‌راستی به سوی پایداری و عدالت اجتماعی حرکت کرده است. به تعبیر دقیق‌تر، آینده جامعه‌ای عادل، از مدرسه و رسانه‌های آغاز می‌شود که شهروندانش را با

حقوق‌شان آشنا و به زبان قانون مجهز کند.»
سطح سواد حقوقی جامعه ایران چقدر است؟

طبق گفته این حقوقدان، «از منظر پژوهشی می‌توان گفت که سطح کلی «سواد حقوقی» در افکار عمومی ایران که شامل آگاهی نسبت به حقوق مدنی و شهروندی، مکانیزم‌های دسترسی به عدالت و شناخت تکالیف قانونی است در سطحی نابرابر و معمولاً ناکافی قرار دارد.» او این قضاوت را بر سه شاخص عملی استوار می‌داند: «نخست، حضور پراکنده و غیرهمه‌آهنگ سواد حقوقی در متون آموزشی رسمی، دوم کمبود برنامه‌های آموزشی فراگیر و بایات برای بزرگسالان و گروه‌های حاشیه‌ای، و سوم شیوع تصورات نادرست یا ناقص درباره فرایندهای دادخواهی و حقوق شهروندی در میان اقشار مختلف.»

او با اتکا به پژوهش‌های ملی، اضافه می‌کند: «مؤلفه‌های سواد حقوقی در کتاب‌های درسی و محتواهای برنامه‌ریزی درسی یا پراکنده‌اند یا آمادگی لازم برای تربیت شهروند حقوق‌مدار را ندارند؛ بنابراین مردم درک نظری و کاربردی نسبت به حقوق و روش‌های مطالبه آن را به‌طور کامل نیافته‌اند.»

چرا سواد حقوقی جامعه پایین است؟
پایین بودن سواد حقوقی را باید چندوجهی

دید. سیدناصری مهم‌ترین عوامل را اینگونه برمی‌شمارد:

۱. ضعف ساختاری در نظام آموزشی رسمی: محتوای مرتبط با حقوق، شهروندی و سازوکارهای قضایی یا اندک است و یا به‌صورت پراکنده و غیرکاربردی ارائه می‌شود؛ آموزش صرفاً توصیفی و حافظه‌محور است و به پرورش مهارت‌های مطالبه حق و کاربست حقوق در زندگی روزمره نمی‌پردازد.

۲. ناکافی بودن برنامه‌های آموزش همگانی و دسترسی‌محور: دستگاه‌های متولی از جمله قوه‌قضاییه، نهادهای مدنی و اجرایی اغلب برنامه‌های پراکنده دارند که به‌درستی ارزیابی، هدف‌گذاری و مقیاس‌بندی نشده‌اند؛ در نتیجه پوشش جمعیتی محدود است.

۳. پیچیدگی و قابلیت‌فهم‌نبودن زبان حقوقی: اسناد و رویه‌ها غالباً به‌زبان تخصصی و دشوار تدوین شده‌اند که برای مخاطب عمومی قابل‌فهم نیست.

۴. خلأ اعتماد به نهادهای حقوقی و قضایی: وقتی شهروندان تجربه‌های ناکافی یا بعضاً ناموفق از مطالبه حقوق دارند، انگیزه جستجوی دانش حقوقی کاهش می‌یابد.

۵. نقش متناقض رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی: رسانه می‌تواند آگاهی‌آفرین باشد اما گاه اطلاعات ناقص، شتاب‌زده یا نادرست نیز منتشر می‌کند که موجب سردرگمی می‌شود.»

ناآگاهی حقوقی در زندگی روزمره چه پیامدی دارد؟

به باور این حقوقدان، بخش قابل‌توجهی از تضعیف حقوق روزمره و ورود افراد به اختلافات حقوقی ریشه در عدم‌آگاهی یا آگاهی ناقص دارد: «اشتباه در تفسیر قراردادها، عدم‌شناخت راهکارهای پیشگیرانه، و عدم‌آشنایی با حقوق مصرف‌کننده یا رویه‌های اداری باعث تشدید اختلافات می‌شود.»

او ادامه می‌دهد: «در سطح جمعی، ضعف سواد حقوقی منجر به ناتوانی در مطالبه حقوق عمومی و محلی، عدم مشارکت مؤثر در فرایندهای تصمیم‌گیری محلی و ضعف نظارت اجتماعی می‌شود. البته باید توجه داشت که همه مشکلات

ریشه در سواد حقوقی ندارند؛ اما افزایش سواد حقوقی همواره یکی از مؤثرترین ابزارهای پیشگیری و کاهش تعداد و شدت دعاوی است.»

بستر رسانه‌ای؛ فرصت یا تهدید؟
رسانه‌ها می‌توانند نقش محوری و چندلایه در ارتقای سواد حقوقی ایفا کنند؛ اما این نقش زمانی اثربخش خواهد بود که هدفمند، مستند و همراه با ارجاع‌پذیری باشد.

محمدمهدی سیدناصری، با اشاره به دو وجهی بودن نقش رسانه‌ها در این زمینه اظهار می‌کند: «قالب‌های مؤثر شامل گزارش‌های تحلیلی، تولید محتوای کاربردی کوتاه، پوشش مستند آرای قضایی، همکاری با حقوق‌دانان و تولید برنامه‌های تخصصی است. همچنین سریال‌ها و فیلم‌های تلویزیونی می‌توانند در صورت دقت، نقش آموزشی ایفا کنند.

با این حال، رسانه‌ها می‌توانند اثر مخرب نیز داشته باشند اگر اطلاعات ناقص یا جهت‌دار منتشر کنند یا قضاوت‌های هیجانی را جایگزین تحلیل حقوقی کنند. در ایران، عملکرد رسانه‌ها ترکیبی از تلاش‌های مفید و کاستی‌های جدی است و هنوز با استانداردهای مطلوب فاصله دارد.»

آموزش حقوقی؛ یک ابزار پیشگیری اجتماعی

سرمایه‌گذاری در سواد حقوقی کودکان و نوجوانان یکی از قدرتمندترین اقدامات پیشگیرانه است. وقتی کودکان با حقوق خود، مرزهای قانونی و مهارت‌های تصمیم‌گیری آگاه شوند، احتمال درگیر شدن در رفتارهای پرخطر کاهش می‌یابد. سیدناصری به‌عنوان یک پژوهشگر حقوق کودک عنوان می‌کند: «آموزش حقوقی به کودکان کمک می‌کند نشانه‌های سوءاستفاده را شناسایی و گزارش کنند و به خانواده‌ها و معلمان نیز ابزار حمایت مؤثر می‌دهد. تجربه‌های بین‌المللی نشان می‌دهد دسترسی کودکان به اطلاعات حقوقی، هم از وقوع آسیب‌ها جلوگیری می‌کند و هم کیفیت مداخلات حمایتی را افزایش می‌دهد. بنابراین، ادغام سواد حقوقی در برنامه‌های درسی، آموزش معلمان و کمپین‌های رسانه‌ای هدفمند برای نوجوانان باید در اولویت سیاست‌گذاری‌ها قرار گیرد.»

تیم فوتبال مهدمشهد در مقابل تیم فوتبال همدم تن به شکست داد!

«تیم دختران توانمند همدم در سطح خوبی بازی می‌کنند و امیدواریم بتوانیم با برگزاری این مسابقات دوستانه هم روحیهی آنها را در سطح خوبی نگهداریم و هم به‌سلامتی جسمانی آنها خدمت کنیم. بنده با تمام وجود آماده هستم در طول ماه جلساتی آموزشی برای این عزیزان برگزار کنم و با این کار وظیفه‌ام را نسبت به همدم عملی کنم.» تیم دختران همدم نسبت به مسابقات قبلی حرفه‌ای‌تر بودند که نشان از تمرینات منظم آنها داشت. پاس‌کاری‌ها بهتر شده بود، می‌توانستند با توپ حرکت کنند، به صحبت‌های مربی کنار زمین گوش می‌دادند و درنهایت تا دلمان بخواهد جسارت شوت‌کردن به‌سمت دروازه را داشتند. در نهایت برنده‌ی این بازی قطعا دختران همدم با ۵ بر ۱ بودند و مربیان و بازیکنان

تیم مهد فوتبال مشهد و حتی داوران نیز به این نتیجه راضی بودند. همدی‌ها خوش‌حال از این پیروزی نزد خواهران‌شان که کنار زمین آنها را بصورت مداوم تشویق می‌کردند، رفتند و همدیگر را در بغل گرفتند و میهمانان همدم نیز از این شادی و خوشحالی که با همت آنها به‌دست آمده بود، شادمان شدند. عکس‌های یادگاری و تشویق‌های زیاد، پایان این روز خوش برای دختران همدم بود.

این جمع معنوی و صمیمی را پیدا کنیم و هرکاری از دستمان برمی‌آید برایشان انجام دهیم.»
فاطمه عباسی (مدرس فوتبال و استعدادیاب زیر ۱۷ سال تیم ملی) که خودش دارای مدرک مربیگری A آسیا هست نیز در این مسابقه حضور داشت و او هم با دیدن شوت‌های خوب و بازی در حد قبول فرزندان همدم به‌وجود آمده بود و گفت:

قدیمی ورزشی همدم اسات، شکل گرفت و او که هر سال چنین مسابقاتی برای فرزندان همدم برگزار می‌کند با دلی سرشار از مهربانی گفت: «همد خانگی ماست. من و دختران فوتبالیست مهدی افتخار می‌کنیم هر سال در جمع اهالی این خانه حضور پیدا می‌کنیم و شادی عمیقی برای خودمان به‌ارمغان می‌بریم. در واقع فرزندان همد هستند که به‌ما انرژی می‌دهند و امیدواریم باز هم افتخار حضور در

تیم زردپوش داوران، برخلاف همیشه سعی می‌کردند در کنار سوت‌زدن، سخت‌گیری نکنند و حتی نکاتی را هم به ورزشکاران همدی آموزش دهند و بیشتر در نقش مربیانی مهربان باشند تا داور. این مسابقه‌ی جذاب و دیدنی به همت فاطمه میرزی (نایب رییس کمیته‌ی بانوان هیات فوتبال مشهد و نماینده‌ی رسمی فدراسیون فوتبال در بازی‌های لیگ برتر کشور) که باور

تیم فوتبال مهد مشهد به‌مناسبت گرامیداشت عید قربان، میهمان ورزشکاران همدی شدند و با آنها مسابقه دادند.

به گزارش روزنامه «صبح امروز» و به نقل از روابط عمومی موسسه‌ی خیریه‌ی همدم، این مسابقه‌ی جذاب که روز سه‌شنبه ۵ خرداد ۱۴۰۵ در زمین ورزشی همدم برگزار شد، فرصتی بود تا جمعی از دختران جوان و نوجوان ورزشکار و فوتبالیست مشهدی با حضور در جمع فرزندان همدم با آنها رفاقت و دوستی دیرینه‌ای آغاز کنند و در کنار ورزش و مسابقه صحنه‌هایی از همدلی را به‌نمایش بگذارند.

این روز فرصتی شد تا سرپرست، مربیان و ورزشکاران تیم دختران مهد فوتبال مشهد، لحظاتی ماندگار و سرشار از رضایت و خوش‌حالی به‌جای بگذارند، حامی همدم شوند، گاهی یکی جلو بزنند و زمانی دیگر نوبت آن یکی شود تا پیش برود؛ درنهایت همه آن جمع برنده باشند و هرکسی تکه‌ای از آن روز را با خود به خانه ببرد.

برای دختران همدم که شاید کمی با دیگر دختران این شهر تفاوت داشته باشند، نفس‌زدن‌ها وسط زمین، شوت‌هایی که با دلهره توپ را به گوشه دروازه هدایت می‌کرد و بعد جیغ و خوش‌حالی و درآغوش گرفتن همدیگر بعد از هر گل، سوغاتی این بازی بود.

